

- 2) Åbner artikel 27, stk. 2, litra d), i direktiv 92/83 mulighed for, at der, efter at medlemsstaterne ved lov har fastsat, at alkohol kan fritages for den harmoniserede punktafgift på den betingelse, at alkoholen anvendes i en fremstillingsproces, og det færdige produkt ikke indeholder alkohol, indføres en bestemmelse, hvorefter den alkohol, der anvendes til rengøring, med henblik på anvendelsen af denne fritagelse ikke anses for at indgå i fremstillingsprocessen?
- 3) Er det henset til retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning lovligt, såfremt en fiktion som den i ZADS' artikel 22, stk. 7, fastlagte, der i forbindelse med en fritagelse for punktafgift, som en medlemsstat har indført efter eget skøn, begrænser tilbagebetalingen af afgift på alkohol anvendt som rengøringsmiddel, vedtages med øjeblikkelig virkning (dvs. uden en rimelig periode, hvor de erhvervsdrivende kan omstille deres adfærd)?

⁽¹⁾ EFT L 316, s. 21.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Ráckevei Járásbíróság (Ungarn) den 1. juli 2014 —
Banif Plus Bank Zrt. mod Lantos Márton og Lantos Mártonné**

(Sag C-312/14)

(2014/C 303/34)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Ráckevei Járásbíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Banif Plus Bank Zrt.

Sagsøgte: Lantos Márton og Lantos Mártonné

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4, stk. 1, nr. 2) (investeringservice og -aktiviteter), og nr. 17) (finansielle instrumenter), samt bilag I, afsnit C, nr. 4) (valutaterminsforretninger, derivater), i direktiv 2004/39/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at et tilbud til en kunde om en (kurs-)transaktion, som under den juridiske betegnelse af en låneaftale i fremmed valuta består i et kontantkøb på tidspunktet for leveringen og et fremtidigt køb på tidspunktet for tilbagebetalingen, gennemføres ved konvertering til forinter af et beløb registreret i udenlandsk valuta, og indebærer, at kundens lån bliver underlagt kapitalmarkedets virkninger og risici (valutakursrisiko), udgør et finansielt instrument i henhold til disse bestemmelser?
- 2) Skal artikel 4, stk. 1, nr. 6) (handel for egen regning), samt bilag I, afsnit A, nr. 3) (handel for egen regning), i direktiv 2004/39/EF fortolkes således, at gennemførelsen af en handel for egen regning vedrørende det i første spørgsmål beskrevne finansielle instrument udgør en investeringservice eller -aktivitet?
- 3) Skal finansieringsinstituttet foretage den vurdering af hensigtsmæssigheden, som er foreskrevet i direktivets artikel 19, stk. 4 og 5, når det tages i betragtning, at valutaterminsforretningen — som udgør en investeringservice vedrørende afledte finansielle instrumenter — blev tilbudt som en del af et andet finansielt produkt (nærmere bestemt en låneaftale), og at det afledte instrument i sig selv udgør et komplekst finansielt instrument? Skal direktivets artikel 19, stk. 9, fortolkes således, at bestemmelsen ikke finder anvendelse, fordi de risici, som kunden påtager sig i forbindelse med henholdsvis lånet og det finansielle instrument er grundlæggende forskellige, og fordi en vurdering af hensigtsmæssigheden dermed er uomgængelig, når handelen omfatter et afledt instrument?

- 4) Giver omgåelsen af direktivets artikel 19, stk. 4 og 5, anledning til at erklære den låneftale, der er indgået mellem banken og kunden, ugyldig?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21.4.2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EFT L 145, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 2. juli 2014
— Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock og Florian Hußock mod Condor Flugdienst GmbH**

(Sag C-316/14)

(2014/C 303/35)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Rüsselsheim

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock og Florian Hußock

Sagsøgt: Condor Flugdienst GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal indgreb fra tredjemænd, der handler på eget ansvar, og som er blevet overdraget opgaver, der henhører under et luftfartsselskabs drift, anses for usædvanlige omstændigheder som omhandlet i forordningens ⁽¹⁾ artikel 5, stk. 3?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er det ved bedømmelsen afgørende, hvem (flyselskabet, lufthavnsoperatøren, osv.) der har bemyndiget tredjemanden?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Sag anlagt den 2. juli 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-317/14)

(2014/C 303/36)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Enegren og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien